

Tai **Lilė**, pagrindinė mūsų knygos herojė. Jai maždaug tiek metų, kiek tau, ir ji atrodo kaip paprasta mergaitė. Ji tokia ir yra... bet ne visai.

Mat Lilė turi kai ką tokio, kas nėra paprasta: **raganos burtų knygą!**

Vieną rytą Lilė ją rado šalia savo lovos. Kaipgi ji tenai atsidūrė? Bala žino. Lilei tiktai aišku, kad išsiblaškėlė ragana Surulunda Knorks netyčia paliko savo knygą. Ir žino, kad joje surašyti **tikri burtai** ir visokiausi **raganų triukai**.

Lilė kelis jų jau išbandė.
Tačiau dėmesio! Tu geriau
nemėgink kartoti Lilės triukų!

Jeigu neteisingai perskaitysi vieną žodį,

 dantų šepetėlis virs ražanos šluota,
mokytoja – pikta nenaudėle, ledai ant
pağaliuko – raugintu agurku.

Ragana Lilė dėl visa ko niekam nėra sa-
kiusi apie savo puikiąją knygą. Ji yra, taip
sakant, tikra slapta ragana. Burtų knygą ji
slepia ir nuo mažojo broliuko

Leono. Tai nėra paprasta, nes

Leonas labai smalsus ir

kartais gan smarkiai

nervina. Tačiau Lilė

jį vis tiek labai myli.

Taip... o dabar

pradedame!

Pirmas skyrius

– Lile, Lile, paklausyk, ką aš tau papasakosiu!

Tai Leono balsas. Dabar antradienio popietė. Lilė ką tik parėjusi iš **mokyklos**.

Tenai šiandien lankėsi ir Leonas: mama su juo buvo pas mokyklos direktorių užrašyti į pirmą klasę... Aišku, Leonui labai rūpi papasakoti Lilei, kaip šauniai jis atsakė į **visus** direktoriaus klausimus!

– Lile, kurgi tu?

Lilė dar net nenusivilkusi liemenės, o mažasis broliukas jau lekia prie jos.

– Įsivaizduok, direktorius manęs paklausė, kur **dešinė** ir kur **kairė**, ir aš beveik žinojau. Tik sykį apsirikau! – išdidžiai sako jis.

– Čia tai bent! – giria jį Lilė. – Tiktai vieną klaidą padarei spėdamas, kur **dešinė** ir kur **kairė**. Koks gudruolis!

Ji pamerkia mamai, iškišusiai galvą pro virtuvės duris.

– Aišku, – juokiasi Leonas, – juk aš jau beveik mokinyš.

– Palauk, – sako mama, – kai eisi į mokyklą, turėsi anksti keltis.

– Patikėk, – sako Lilė, – mokykloje ne taip jau gerai, kaip tu įsivaizduoji.

– Pamatysit, – sako Leonas, – mokykloje bus **LIUKS!**

Lilė pagaliau nusivelka liemenę ir eina nešina kuprine į kambarį. Leonas pėdina jai iš paskos.

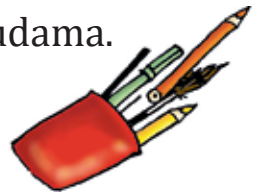
– O kaip tau šiandien sekėsi mokykloje? – klausia jis.

Lyg nuo amžių amžinųjų žinotų, kas yra ta mokykla.

– Et, normaliai.

– O ką ten tokio **normalaus** darėte? – domisi Leonas.

– Nieko **ypatinga**. Mokėmės, ir tiek, – atsako Lilė nuobodžiaudama.

Bet paskui kai ką prisimena: – Va rytoj tai bus įdomu. Turėsime svečią, kuris tikrins mūsų mokytoją.

Leonui rūpi viską žinoti apie mokyklą, todėl jis klausinėja toliau:

– Ką reiškia „tikrins mokytoją“?

Lilė paaiškina:

– Ateis kaip ir koks **vyresnysis mokytojas**, kad pažiūrėtų, ar ponია Grach **GERA MOKYTOJA.**

– Tai vyresnysis mokytojas yra mokytojų prižiūrėtojas?

– Panašiai. Jis, tiesa, vadinamas ne prižiūrėtoju ir ne vyresniuoju mokytoju, o inspektoriumi. Mokytoja mums taip sakė. Jis žiūri, kad miesto mokytojos ir mokytojai viską tinkamai ir **gerai** darytų. Ir ateis rytoj į ponios Grach pamokas.

Leonas uoliai linksi galva ir sako:

– Suprantu! Jis lyg mokytojų **šerifas**.

Aš kartą mačiau tokį filmą. Šerifas vaikšto po miestą ir žiūri tvarkos. Ir jeigu kas nors ką nors negerai padaro, tai pykšt, ir **VISKAS!**

– Taip baisiai tikrai nebus, – juokiasi Lilė. – Ponia Grach sakė, kad inspektorius niekam nieko nedarys. Jis tiktai nori pažiūrėti, ar ji mus tinkamai moko.